

Pürschel: Af Bemærkningerne til det forelagte Forslag ses det, at Stk. 1 og 2 i § 1 er tilføjet efter Indstilling af Chefen for Statspolitiet. Der staar i § 1, Stk. 1 — jeg haaber, jeg har Tilladelse til et kort Citat —: „Ved kgl. Anordning kan det bestemmes, hvorvidt rejsende ved Ankomsten til Færøerne skal være forsynet med Rejsepas eller andet Legitimationsdokument.“ Dette er en erdret Afskrift af Fremmedloven, som gælder for det øvrige Kongerige, man har blot rettet „her til Landet“ til „til Færøerne“. Men derved forandrer Bestemmelsen ganske Mening, idet det nu efter dette vil blive saaledes, at det kan bestemmes, at rejsende, der kommer fra det øvrige Kongerige til Færøerne, skal være forsynet med Rejsepas, og det har dog formentlig ikke været Statspolitiets Mening med denne Tilføjelse, som altsaa synes mig ikke at være rigtig vel overvejjet.

Jeg vil i øvrigt ogsaa gerne have, at man ser lidt nærmere paa Lovforslagets Terminologi i det hele. Man taler i § 2 om Udlændinge, der ikke er i Besiddelse af Forsørgelsesret her i Landet. I den nugældende Bestemmelse for det øvrige Kongerige hedder det: Den, der ikke er i Besiddelse af Indfødsret og ikke har erhvervet Forsørgelsesret her i Landet — og dette Udtryk vilde jeg synes var mere konsekvent. Man vil finde den samme Udtryksmaade benyttet i § 3, 2det Stykke. Jeg vilde finde det rigtigt, at man stræbte efter en mere konsekvent Sprogbrug i Loven, da det formentlig er Tanken ved Ordet „Udlændinge“ at ramme nøjagtigt det samme som det, der ligger i Udtrykket: den, der ikke har Indfødsret. Der kan maaske rejses nogle Spørgsmaal om, hvorledes man staar med Hensyn til Udlændinge i dette Forhold, men jeg tror ikke, at en saa fin statsretlig Nuance har været inden for Koncipisternes Hjerner, da disse forskellige Affattelser blev valgt. Der er altsaa et og andet at passe paa ved dette Lovforslag, og det har jeg ment at ville gøre opmærksom paa her ved første Behandling, fordi der er noget af et Princip i disse Spørgsmaal.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Knud Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov for Færøerne Nr. 73 af 19. Marts 1930 om Motorkøretøjer m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3485; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 3737).

Sagen sattes til Forhandling.

Knud Hansen: Det Lovforslag, som her foreligger, er ganske i Overensstemmelse med det Forslag, som er udarbejdet og vedtaget af Færøernes Lagting. Amtmanden over Færøerne har ment, at Vejene deroppe er for let byggede, til at de kan bære Motorkøretøjer af den Vægt, der her er Tale om, medens Vandbygningsdirektøren, der ogsaa har afgivet Udtalelse over Sagen, har bemærket, at hvis man vilde forsyne Baghjulene med Dobbelt-ringe, mener han at kunne anbefale Forslaget. Ministeriet har stillet sig paa det Standpunkt, at naar det var Lagtingets Ønske at faa Forslaget, saaledes som det her foreligger, har man villet imødekomme Lagtinget. Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget.

Samuelson: Dette Lovforslag om Ændring i Lov for Færøerne Nr. 73 af 19. Marts 1930 om Motorkøretøjer m. m. tillader jeg mig at anbefale til velvillig Behandling.

Da de færøske Landeveje er meget svagt bygget, og da allerede den nuværende Benyttelse af dem medfører store Vedligeholdelsesarbejder, der falder tungt paa Kommunerne, har Lagtinget været meget betænkeligt ved at anbefale, at Vægten af de Vogne, der befarer de færøske Landeveje, sættes op, men paa den anden Side har Lagtinget ikke ment at kunne afskære Øerne fra at faa det Vognmateriel, som er nødvendigt for Trafikken deroppe. Lagtinget vedtog derfor i sin ordinære Samling i 1934 en Indstilling til Regeringen gaaende ud paa, at der i Loven af 19. Marts 1930 optages en Bestemmelse om, at Amtmanden over Færøerne skal have Bemyndigelse til at dispensere fra den i Loven fastsatte Vægtgrænse for Automobiler, idet man regnede med, at Amtmanden til enhver Tid var